

Дорогий дружэ... (укр.)

О, друже м й, прийди до Бога! –
Ти заклик чуєш цей святий,
До пекла широка дорога,
До раю шлях лежить вузький.
Але Христос, В н саме, перший
Пройшов шляхом оттим вузьким,
І на Голгоф в муц смертн й
В н кров Свою за люд пролив!
А ти говориш: «Все природа!
Вона створила св т навколо!»
Зневажуєш ти свого Бога,
А любить В н тебе так довго!
Подумай, друже м й, ласкавий:
Чи може мертва та природа
Хочь щось розумн ше створить
В д себе мертвої? – н коли!
То Бог, Творець, Владико св ту
Створив людину й св т ц лий,
Але людина та сгр шила,
По неслухняниц своїй.
За те Бог вигнав її з раю
І на земл ц й поселив,
А гр х д йшов таки до краю –
Брат свого брата вже убив,
В розпуст жили вс такаї
Що Бог той св т вже потопив!
Лишив В н т льки с м`ю Ноя,
А люд лиш знов знов гр шив.
А п сля всеж нар д з`явився,
Нар д той вибраний, святий.
То Бог його Соб Сам вибрав
Щоб нар д той Йому служив.
Але не довго це так було
І нар д той теж став гр шить,
Та Бог звел в тому народу
За гр х св й жертви приносить.
Та люди дал все гр шили,
В непослус жили своїй,
Та Бог вже вир йшив що Сина
В ддасть В н в жертву за людей.
І ось тод д ва Мар я

Вродила Сина свого,
Та вона знала що Месс я
Прийшов спасти тих хто Його.
Ісусе – м`я Йому дали,
Бо тож їй ангол так звел в,
Поклала в яслах на солм –
Н де не було вже м сц в.
Малятко той став п дростати
І слухав В н Своїх батьк в,
А вже коли дорослим став В н,
Тод Іван Його хрестив.
А п сля того наш Спаситель
З брав гурточок учен в,
П йшов В н в Кану Гул лейську
І перше чудо там створив.
І в загол , Христос не мало
Створив чудес на ц й земл :
В н в дкривав сл пому оч ,
Та чути стали вс глух ,
В н вчив любити прощати,
В н вчив словами та без сл в,
Не забував гр х викривати...
І св т Його не полюбив.
І п сля тридцяти трьох рок в
Його життя на ц й земл
Нар д наклав на Нього руки
Та й на Голгофу повели.
І там вони Його розрп`яли,
Там кров лилась Його свята,
За гр шних нас Його карали,
Щоб мали ми в чне життя!
То я ти там мав вмирати
За нащ зл таки гр хи,
Але Христос, В н був розпя`тий
Провини взяв ус мої!
В н вмер його поховали
В печер мрачн й та сир й.
Та в трет й день нарано в ранц
Воскрес Син Божий, став живий!
І п сля В н вз йшов на небо,
Сидить праворучь у Отця
Щоб я ти прийшли до Нього,
Щоб мали ми в чне життя!
І ось сьогодні Дух Святий

Цю в стку добру знов звищає:
“Прийд ть до Бога вс скор ш,
Бо В н давно вже вас чекає!”

Валентин Вайпан
March 11, 2010

Источник: <http://www.poems4christ.com/ru/article/233>

© Copyright 2025, Поэзия для Христа - www.poems4christ.com